

dre omfang gennemføres af lærere med linjefagsbaggrund . . .

Undersøgelsen viser, at mange forhold tillægges vægt ved fagfordelingen. En række organisatoriske forhold, f.eks. elevernes mødetid og lektionslængder virker naturligvis rammesættende, og blandt de pædagogiske principper, som tillægges betydelig vægt, er lærernes fortsættelse af igangværende undervisning, tolærerordninger eller få-lærerordninger . . .

Det forhold, at en fagfordeling er et puslespil, hvor mange brikker nødvendigvis skal passe sammen, gør, at en færdig fagfordeling på forskellige områder må fremstå som et kompromis. Undersøgelsen viser klart, at mange principper på en og samme gang søges tilgodeset på skolerne. Men det er vanskeligt at pege på bestemte mønstre i dette arbejde« (side 69).

2. *Brugen af ikke-læreruddannede undervisere*

På ordføreremødet rejstes spørgsmålet, om

det var muligt at afdække nogle årsager til, at den mulighed reelt ikke bruges, som folkeskolovens § 28, stk. 2, rent faktisk giver for at ansætte ikke-læreruddannede.

Det blev allerede på mødet understreget, at der ikke er formelle hindringer, f.eks. i form af eksklusivaftaler. Det blev også fremhævet, at selve ansættelsesproceduren med opslag og angivelse af ønskede fag(områder), gennemgang af ansøgninger med formodentlig en stor overvægt af læreruddannede, og hensynet til, at læreruddannede kunne klare flere af skolens behov, også ud over de rent faglige, naturligt vil føre til, at læreruddannede foretrækkes.

Hertil kan måske føjes, at det under punkt 1 i notatet omtalte »puslespil« med hensyn til fagfordelingen også vil få en skoleleder til at foretrække en ansøger, som kan sættes ind på »flere fronter«, frem for én med (måske) større, men mere »snæver« faglig kunnen.

Ministeriet kan med de givne tidsrammer, der ikke muliggør en undersøgelse »i marken«, ikke bidrage med yderligere.